

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4165/2020
12.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Татјане Миљуш, Бранка Станића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у правној ствари тужилаца АА и ББ обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Зоран Јовановић, адвокат из ..., против туженог ДОО „ИНФИНТИ РЕНТ А КАР“ из Инђије, чији је пуномоћник Никола Малић, адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 540/2019 од 20.05.2020. године, у седници одржаној 12.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 540/2019 од 20.05.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 540/2019 од 20.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији П 354/18 од 22.03.2019. године, одбијен је тужбени захтев којим су тужиоци тражили да се тужени обавезе да уклони рекламни пано урађен у ЛЕД технологији, постављен на металној подконструкцији од браварских кутија, причвршћен за армирано бетонски серклаж изнад приземне етаже стамбено-пословног објекта у ..., који је постављен паралелно са фасадом зграде димензије 512 цм х 76,8 цм, сада лоциран у приземљу изнад пословног простора који се користи као (....) и да се обавезу тужени да тужиоцима као солидарним повериоцима накнаде трошкове парничног поступка. Ставом другим изреке, обавезани су тужиоци да туженом солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 49.250,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате, док је преко досуђеног па до траженог износа од 56.500,00 динара захтев за накнаду трошкова парничног поступка одбијен.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Гж 540/2019 од 20.05.2020. године, жалба тужилаца је делимично усвојена и решење о трошковима поступка садржано у првостепеној пресуди преиначено тако што су обавезани тужиоци да туженом накнаде трошкове парничног поступка у износу од 21.000,00 динара, док

је жалба тужилаца одбијена и првостепена пресуда потврђена у преосталом побијеном одбијајућем, а непреиначеном делу.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права и предложили да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП, због потребе уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Наиме, применом члана 404. став 1. ЗПП, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужилаца као изузетно дозвољеној (члан 404. став 1. ЗПП), јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, а не постоји ни потреба новог тумачења права, као ни неуједначена судска пракса, а тужиоци у ревизији не указују на другачије одлуке другостепених судова или Врховног касационог суда. Имајући у виду да се у конкретном случају ради о парници ради чинидбе, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права, зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, овај суд налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари, поднета је 28.03.2018. године, ради чинидбе, а тужиоци су у тужби вредност предмета спора означили износом од 15.000,00 динара.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Ставом 4. истог члана прописано је да се као спорови мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2). Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме је предмет тужбеног захтева чинидба, а тужиоци су у тужби

вредност предмета спора означили износом од 15.000,00 динара, који износ не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужилаца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић